

El Bola

En film om hur ett utsatt barn hamnar i konflikt mellan att anförtra sig till sina närmaste vänner och lojaliteten till sin familj.

Rekommenderad från åk 4

En filmhandledning av
CLAS ÖSTERHOLM

Filmens handling

En grupp killar i 12-årsåldern leker en sorts chicken-run framför ett förbipasserande pendeltåg i Madrid. En av killarna heter Pablo men kallas El Bola, då han jämt bär på en dank, hans lyckobringare. På vägen hem besöker El Bola sin far i dennes lilla järnaffär och pappan uppmanar sin son att han måste gå och klippa sig – och kort ska det vara. Vål hemma äter en välsmagad El Bola middag med sina föräldrar och sin senila farmor som även hon bor i lägenheten. Under måltiden kissar farmor på sig, och El Bola blir strängt tillsagd av sin far att inte leka med sin dank vid matbordet.

En dag börjar en ny kille i El Bolas klass. Han heter Alfredo och verkar vara en tystlåten men självsäker grabb som till och med vågar röka på skolgården. El Bola blir nyfiken på honom och efter skolans slut smyger han efter Alfredo. Snart upptäcker Alfredo El Bola och han ger sig till känna, de slår sig ner och börjar lite trevande prata.

Någon dag senare går El Bola hem till Alfredo som bor tillsammans med sina relativt unga föräldrar och en lillebror. Alfredo och El Bola beger sig till nöjesparken där de roar sig kungligt genom att flitigt utnyttja nöjesparkens bergochdalbanor och Fritt fall. Vänskapen mellan de båda killarna växer sig allt starkare.

Dagen därpå är det en minnesdag för El Bolas döde äldre bror och alla i familjen gör sig fina och beger sig till kyrkogården. Efter besöket får El Bola följa med Alfredo till hans pappas tatueringssateljé där han håller på att tatuera en stor drake på en mans rygg. Efteråt sitter El Bola, Alfredo, hans pappa och en kompis till fader n på ett kafé. Pappan och kompisen pratar om Alfredos gudfar Felix som är svårt sjuk i aids och ligger på sjuk-

El Bola, i rollen Juan José Ballesta.

hus. Kompisen vill inte följa med till sjukhuset och besöka vännen. Alfredo däremot vill följa med, men får inte för pappan. Alfredo beslutar i alla fall att besöka honom, och dagen därpå smiter han från skolan. Efter viss tvekan följer El Bola med honom. Men när Alfredo får se den svårt sjuke Felix i sin sjuksäng blir han chockad och stum. Senare på kvällen sitter El Bola och Alfredo på en bro och pratar om vad de varit med om, om att det var hemskt att se den sjuke Felix. Samtalet mellan grabbarna leder över till frågor om döden och Guds existens.

Medan El Bola varit på sjukhuset har hans pappa varit i skolan för att hämta honom och upptäcker då att sonen skolkat. När El Bola kommer hem blir han misshandlad av sin far som straff. "Nästa gång du skolkar ska jag döda dig", säger han till sin son.

Alfredo och hans familj ska åka på en utflykt till bergen, men El Bola får inte följa med för sin pappa. Men när Alfredos pappa frågar om lov går det bra. Under utflykten blir de överraskade av en regnskur och alla blir genomvåta. Vål hemma hos Alfredo ska de byta sina blöta kläder och Alfredo upptäcker att El Bola har stora blåmärken på ryggen. När han undrar vad han gjort, säger El Bola att han har ramlat. När El Bola kommer hem från utflykten förbjuder hans pappa honom att träffa Alfredos

familj igen. Lågt för sig själv, när han tror att pappan inte hör, säger El Bola att han hatar sin pappa och att han önskar att han vore död. Det visar sig emellertid att fadern har hört alltihop – och vi förstår att El Bola återigen blir misshandlad, även om det inte visas i bild.

Dagen därpå är El Bola inte i skolan och när Alfredo frågar klasskamraterna var han är säger de att han antagligen blivit slagen av sin far. Något "alla" vet men ingen riktigt vågar säga högt. Alfredo går då hem till El Bola, men El Bola vågar inte släppa in honom.

Alfredo berättar för sina föräldrar om blåmärkena och att han tror att El Bola blir misshandlad av sin pappa. Alfredos pappa söker upp El Bolas far i järnaffären, han låtsas som han inte vet något utan säger att hans son är orolig för El Bola och han undrar var han är, är han sjuk? Fadern säger att han är sjuk och därför är hemma från skolan. När Alfredos pappa lämnar affären stöter han på El Bola ute på gatan men El Bola, som har sår och märken i ansiktet, vill inte prata utan smiter rädd därifrån.

När El Bola är tillbaka i skolan vill han inte prata med Alfredo. Alfredo berättar senare för en väninna till familjen som är socialsekreterare om blåmärkena. Hon säger att de inget kan göra så länge El Bola själv inte berättar vad som händer.

Alfredos gudfar dör och El Bola söker upp sin kompis på begravningen. El Bola berättar då om sin döde bror, som omkom i en bilolycka innan El Bola var född. Trots att han inte kände sin bror gillar han honom inte, för hans pappa jämför hela tiden El Bola med brodern.

Alfredo och El Bola umgås med klasskompisarna vid pendeltågsspåret även om Alfredo inte deltar i leken. Han tycker den är löjlig och han inser hur farlig den är. Trots att en av killarna försöker att provocera honom att ställa upp genom att kalla hans gudfar för bög, motstår han trycket att delta. På väg därifrån blir pojkar upptäckta av polisen, som fått nys om att ett gäng killar håller till på järnvägsspåret, och El Bola blir gripen. Alfredo kommer undan men när han ser sin kamrat bli tillfångatagen överlämnar han sig frivilligt till polisen. Alfredos pappa hämtar dem på polisstationen. Killarna flinar åt det hela men Alfredos pappa är arg. Han pratar om hur farlig leken är: "Om du dödas på de där spåren dödar du även mig och alla andra som älskar dig", säger han. Det allvarliga samtalet slutar i samförstånd och ett förlösande skratt.

Alfredos pappa tatuerar en liten symbol på sin sons axel och El Bola kommer därför hem för sent och han förhörs av sin rasande pappa. El Bola vågar inte erkänna att han varit tillsammans med Alfredo, men fadern har sett honom komma hem i deras bil. Fadern försöker brutalt pressa honom på sanningen, medan modern hjälplöst söker gå emellan. El Bola får nog, spottar sin far i ansiktet och säger att han hoppas att han dör, varefter han springer in på sitt rum. Fadern springer efter och misshandlar pojken brutalt medan modern springer till grannen för att få hjälp. När grannen kommer lyckas El Bola fly. Han söker upp Alfredo och de åker till sjukhuset.

Alfredos pappa lovar att El Bola ska få stanna hos dem över natten, då El Bola inte vågar åka hem. Väninnan säger att de i alla fall måste ringa till El Bolas föräldrar och tala om var han finns annars kan de bli anklagade för kidnappning. Följden blir att El Bolas far kommer för att hämta sin son. El Bola blir mycket besviken när Alfredo berättar detta och han känner sig sviken. Han är övertygad att hans pappa kommer att döda honom, och han rymmer. Alfredo, hans pappa, El Bolas far och väninnan ger sig iväg i bil för att leta efter honom. Alfredo vet var han är, men vägrar tala om det. När hans pappa försöker få fram sanningen ger han Alfredo en örfil, men sonen vägrar att säga något.

Efter en stund hittar de El Bola men när han får veta att hans pappa är med i

bilen springer han i väg. Alfredos far rusar efter, brottar ner och lugnar den vettskrämda pojken. Väninnan kör hem El Bolas far i bilen medan Alfredo och hans pappa tar hand om El Bola.

I nästa sekvens sitter El Bola bakom ett skrivbord och vittnar om sina upplevelser. Det framgår inte om det är hos polisen eller de sociala myndigheterna, men det blir lika mycket ett vittnesmål riktat till oss då han tittar rakt in i kameran. Han säger:

"Han sparkade mig och drog mig i håret. Han brände mig med cigaretter. Han tvingade mig att dricka urin och på kvällarna gav han mig laxermedel. När jag uppförde mig illa läste han in mig i mitt rum eller i garderoben och sa att jag inte fick gå ut för rån jag hade bett om ursäkt. Jag skulle få dö där inne. Han lät mig inte träffa mina kompisar och han tvingade mig att arbeta i järnhandeln. Han skrek glåpord åt mig, han spottade på mig. Han sa att jag borde ha dött istället för min bror.

Får jag säga det?

Satans jävla horunge.

Jävul.

Rövhål.

Idiot.

Fjant.

Svin.

Böggjävvel"

Filmen avslutas med en bild på en hand som lägger El Bolas lyckokula på en järnvägsräls. Kulan krossas av ett förbipasserande tåg.

Behovet av stöd – att våga berätta

Även om El Bola umgås med en grupp klasskamrater så verkar han inte ha någon riktig vän, vilket han också förklarar för Alfredo första gången de pratar med varandra efter skolan. Det är först när Alfredo kommer till klassen som han får någon han kan anförtra sig åt och ty sig till. Men trots detta vill han inte berätta om hur han har det hemma, med en farsa som misshandlar honom. Detta är filmens tematiska grundfråga; El Bolas inre konflikt mellan att anförtra sig till Alfredo och lojaliteten till sin familj.

Att barn som utsätts för misshandel av en närstående vuxen inte vågar berätta vad som pågår är ett vanligt problem – något som bland annat framkommit i rapporter från BRIS (Barnens Rätt I Samhället). Barn är i sitt beroende av vuxna dubbelt utsatta, särskilt om våldet utövas av just en närstående. Barn kan, vågar eller förmår nästan aldrig berätta, och om barnen berättar om sin verklighet har det visat sig att ofta är det ingen som lyssnar eller tror, eller i alla fall förmår erbjuda barnen det stöd som

behövs. Barnen förtränger ofta det som sker då det finns ett starkt behov att se sina föräldrar som goda och sin familj som normal. Barnet känner ofta skam och skuld, rädsla för att inte bli trodd, rädsla för repressalier, rädsla för övergivenhet (för vad ska hända med familjen om situationen uppdragas). I filmen hamnar El Bola i ett sorts Moment 22, där ingen tycks kunna hjälpa honom så länge han inte själv berättar om sin situation – och berätta vågar han ju inte...

Varken skola eller myndigheter verkar kunna hjälpa El Bola. Filmen ger ingen inblick i skolans värld, så det går enbart att spekulera i vilken mån lärare och skolpersonal vet något, och hur de i så fall skulle reagera. Vad gäller de sociala myndigheterna står de helt handfallna så länge El Bola själv inte berättar och anmäler sin far, vilket väninnan till Alfredos familj påpekar. De måste ha bevis innan en anmälan kan göras.

I Sverige finns bestämmelser om anmälnings- och uppgiftsskyldighet inskrivet i Socialtjänstlagen där det står: "Var och en som får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden behöver ingripa till en underårsskydd bör anmäla detta till nämnden. Myndigheter vars verksamhet berör barn och ungdom samt andra myndigheter inom hälso- och sjukvården och socialtjänsten är skyldiga att genast till socialnämnden anmäla om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan innebära att socialnämnden behöver ingripa till en underårsskydd."

Men trots detta har det visat sig att många vuxna inte vidtar några åtgärder och gör någon anmälan till Socialnämnden.

Ett barn som utsätts för misshandel är i starkt behov av något stöd från omgivningen. *El Bola* är en historia som tydligt belyser detta behov och visar hur vänskap och en lyssnande omgivning kan skapa möjligheter till förändring ut ur en mycket svår situation. Filmen är hoppfull i så måtto att den visar på att även om livet kan kännas mörkt och hopplöst så finns det människor som kan hjälpa till, det kan dyka upp händelser som gör det möjligt att förändra sin situation. För El Bola är mötet med Alfredo början till en förändring. I honom ser han en helt annan värld än sin egen. Där finns förtroende, trygghet, tröst. Genom Alfredo finner även El Bola en väg att nå den nödvändiga kontakten med lyssnande vuxna.

★ Trots att El Bola verkar ha förtroende för Alfredo och dennes familj så berättar han inte om sin situation – diskutera varför?

★ El Bolas klasskamrater verkar veta om att han blir misshandlad – skulle de kunna göra något för att hjälpa honom? Skulle lärare och personal på skolan kunna göra något? Varför ingriper inte hans mamma? Trots att man i Sverige enligt lag ska anmäla till socialnämnden om man misstänker att ett barn misshandlas, är det många vuxna som inte gör det. Diskutera varför.

★ Att försöka förstå och förklara varför vuxna slår barn är naturligtvis mycket svårt. Det finns of ta inga generella faktorer som ligger bakom. Filmen ger inte heller något svar på frågan varför pappan slår El Bola. Möjligen har det sin bakgrund i den son han förlorade i en bilolycka. Möjligen anklagar han sig själv för olyckan. Resonera kring varför han slår sin son.

★ Vid ett tillfälle får Alfredo en örfil av sin pappa, det är när han inte vill tala om var El Bola håller sig gömd. Är det någon skillnad mellan denna händelse och det El Bola blir utsatt för?

★ Vad är det för känslor som El Bola bär på? Hur reagerar man på slutscenen när El Bola berättar den fruktansvärda sanningen direkt till oss i publiken?

★ El Bola bär ständigt på en dank, en metallkula som även givit honom hans smeknamn "El Bola". Danken kan ses som en symbol för trygghet, och visar att El Bola är osäker och rädd. Vad betyder danken för honom? Vad betyder slutbilderna med danken som läggs på ett järnvägsspår och krossas av ett framrusande tåg?

★ Filmen inleds med bilder på ett järnvägsspår tagna från ett framrusande pendeltåg. Dessa bilder återkommer även under slutscenen, under El Bolas vittnesmål. Pendeltågsspåret är även en populär lekplats för El Bola och hans kompisar där de utmanar döden med sin livsfarliga lek. Järnvägen är en ofta använd symbol i filmsammanhang – en bild för nya möjligheter, flykt, etc. Men i El Bola symboliserar den samtidigt genom leken något livsfarligt och förbjudet. Resonera vad dessa avsnitt betyder i filmen?

Mötet mellan två skilda världar

Filmen är dramaturgiskt uppbyggd kring konfrontationen mellan två skilda kulturer i dagens Spanien; El Bolas mer traditionella och ganska gammalmodiga familj ställs mot Alfredos yngre och modernare dito. För El Bola blir mötet med Alfredo något fascinerande och nytt utanför tristessen, rutinen och det gamla.

Hemma hos El Bola är det den mycket stränga fadern som bestämmer. Mamman verkar vara en nedtryckt hemmafru som tar hand om hushållet och den senila farmodern. I den lite mur riga och sterila lägenheten råder en dämpad och tryckt stämning.

Alfredos familj lever ett helt annorlunda liv. Dels är de yngre och familjelivet präglas av en betydligt öppnare atmosfär – vilket bland annat illustreras av den ljusa och modernare lägenheten och Alfredos lillebror som avslöjar små familjehemligheter som att mamman har en tatuering på rumpan – vilket ställer henne i hjärt kontrast till El Bolas mamma. Alfredo verkar som person vara ganska trygg. Han har en cool attityd som bland annat yttrycks i att han bär modernare kläder än klasskamraterna. Första dagen i den nya skolan sätter han sig för sig själv på skolgården och röker – vilket naturligtvis är förbjudet, men som samtidigt väcker intresse och viss beundran hos de andra killarna. Han kan även stå emot grupptricket och deltar inte i den farliga leken på pendeltågsspåret.

Att Alfredos pappa är tatueringare är naturligtvis även det något som på ett radikalt sätt bryter mot den "traditionella" papparollen. Men filmen leker även med våra förutfattade meningar och river upp stereotyper av hur en tatuering ska vara; något rebelliskt, mörkt och lite hotfullt mystiskt. Alfredos pappa är ju trots sina tatueringar en ganska "vanlig" omtänksam schyst farsa.

Att använda sig av temat med tatueringar i filmen kan tolkas som en gemensam nämnare mellan de två skilda världarna: en tatuering är förknippad med smärta och ett spår som aldrig går bort, men samtidigt något vackert. Alfredos far ger sin son en tatuering på axeln som en kärleksförklaring som han alltid kommer att bära med sig. El Bola blir även han märkt för livet av sin far – men knappast av kärlek. Den fysiska smärtan och blåmärkena han åsamkar sin son går bort, men det gör emellertid aldrig de inre sårerna El Bola bär med sig.

★ Varför blir El Bola nyfiken på Alfredo – vad är det inledningsvis som tycks attrahera honom? Vad betyder mötet med Alfredo och hans familj för El Bola? Vad är första intrycket av Alfredo när han sätter sig på skolgården och röker?

★ Jämför El Bola och Alfredo. På vad sätt är de lika eller olika? Jämför de båda killarnas hemförhållanden. Vad skiljer sig mellan deras respektive relation till sina föräldrar? Vad skiljer Alfredos pappa från El Bolas – på vilket sätt uppfostrar de sina söner? Vad behöver man som barn

för att känna sig trygg? Hur ska en bra förälder vara?

El Bola & Alfredo på ett nöjesfält i Madrid.

Livet och döden

Döden finns tydligt närvarande i båda pojkarnas liv. El Bola har en äldre bror som dog innan El Bola föddes, men som El Bola ständigt blir påmind om och jämförd med av sin far och genom familjens regelbundna besök på kyrkogården. Man kan anta att broderns död är en anledning till den tryckta stämningen hemma hos El Bola. Alfredo konfronteras med döden på ett mer konkret sätt genom sin gudfar som avlider i aids. Det framkommer också att många av Alfredos pappas kompisar har råkat ut för samma öde. Under ett samtal på ett kafé mellan Alfredos far och hans vän pratar de om att besöka den aidssjuka Felix på sjukhuset. Kamraten vill inte följa med. Han säger att han är trött på att se sina vänner dö en efter en. De senaste tre åren har jag begravt för många av mina vänner, jag orkar inte se lidandet längre. Jag vill inte minnas min kamrat som svårt sjuk, säger han.

Efter att El Bola och Alfredo besökt den aidssjuka Felix på sjukhuset är de båda chockade över vad de upplevt. Alfredo ångrar besöket och han förstår nu vad pappans kamrat menade när han inte ville besöka sin svårt sjuka vän. El Bola menar däremot att han gjorde rätt genom att gå dit, han hade ångrat sig om han inte åkt till sjukhuset.

Killarna hamnar i ett samtal om livet och döden. El Bola säger att han hellre skulle dö än att ligga svårt sjuk som Felix, och när han är död ska hans kropp kremeras och askan spridas i havet. Aldrig vill han bli begravd i en hemsk grav. Alfredo menar att det spelar ju ingen roll, man är ju ändå död. Men jag vill hur som helst aldrig dö, säger Alfredo. Inte jag heller, men vi ska ju alla dö förr eller senare, det beror på Gud när det ska ske, menar El Bola. "Gud finns inte och jag kommer inte att dö", menar Alfredo. "Om Gud finns så låt honom hindra stenen att landa på ljuset som speglas på vattnet." Alfredo kastar stenen och den hamnar mitt i ljusreflexen.

★ Vad ligger bakom El Bolas resone-
mang om att han inte vill begravas i en
grav utan att hans aska ska spridas över
havet? Vad menar Alfredo med att han
”aldrig ska dö”? Varför tror inte Alfredo
på Gud? Vad menar Alfredo när han sä-
ger att Gud inte ska besätta om och
när jag ska dö? Hur ska man tolka situ-
ationen då han kastar stenen mitt i
prick i ljusreflexen?

★ Vad menar pappans kamrat när han
inte vill besöka sin dödssjuka kompis?
Gjorde Alfredo rätt i att gå till sjukhuset
för att besöka sin gudfar, eller skulle
han ha ångrat sig om han inte gått dit,
som El Bola menar?

Historisk bakgrund – det gamla och det nya Spanien

Bakgrunden till de kulturella skillna-
derna mellan de bägge familjerna, och
till scenen på kaféet med samtalet om
den aiddsjuke Felix och de många kam-
raterna som på senare är dött, går att
finna i Madrids nutidshistoria och i det
i Spanien mytomspunna uttrycket
”movida”. ”Movida” står för en yvig och
burdus kulturrevolution och sexuell
revolt som kom till uttryck främst hos
den yngre generationen i Madrid och
som under 1980-talets inledande år för-
vandlade huvudstaden från central-
maktens förtryckande centrum till
moderitetens och populärkulturens
hetaste brännpunkt.

Spaniens fascistiska diktatur under
general Franco höll spanjorerna i myck-
et strama tyglar. Ansvarslöshet och
rebelliskt leverne var fruktat av de sty-
rande och den unga generationen skul-
le därför fostras till medgörliga och
plikttrogna samhällsmedborgare. När
så Franco, och fascismen med honom,
somnade in 1975 var det som att plöts-
ligt lyfta locket av en kokande gryta
och en formidabel explosion av under-
tryckt frihetstörst och kulturell kreativi-
tet vällde ut. Madrid blev dess centrum
där den mer än villigt understöddes av
stadens nytillsatte socialistiske borg-
mästare Enrique Tierno Galván som
under sina tidiga offentliga framträdan-
den till och med lär ha uppmanat den
unga entusiastiska publiken att ”tända
på en joint” och släppa sig fria. Bland
de mängder av konstnärer och artister
som plötsligt fick luft under vingarna i
och med ”movida” fanns filmaren Pedro
Almodóvar som då även kunde skådas
som glammig välsminskad rockartist
iklädd kortkort läderkjol och nätstrum-
por.

Men det visade sig även finnas
baksida av detta plötsliga, men antagli-
gen nödvändiga gripande efter ofta

ganska extrema former av kulturell
revolt. Narkotikamissbruket i Madrid
fullkomligt exploderade och conse-
kvenserna av detta har under senare år
satt sitt sorgliga spår i tidningarnas
dödsannonser där åldersgruppen
35–45-åringar är iögonfallande högt
representerade.

Man kan förmoda att Alfredos föräl-
drar i filmen är just movida-generatio-
nen, och att många av deras vänner är
de som fått betala ett högt pris för vad
som skedde under det tidiga 1980-talet i
Madrid.

Filmerna blir i ljuset av denna samhälls-
omvandling i och med diktaturens fall
och ”movida-rörelsen” också en kritik
mot ett gammalt system och föräldrade
värderingar.

BRIS och fakta och information om utsatta barn i Sverige

Sedan 1979 är det enligt svensk lag för-
bjudet att utsätta barn för både fysisk
och psykisk misshandel och kränkning.
Den klara juridiska markeringen var
den första i sitt slag i världen. Utom-
lands väckte förbudet att aga barn både
beundran och löje. Föreställningen att
föräldrar har rätt att ta till vilka meto-
der de själva anser behövas för att fos-
tra barnen finns kvar på många håll
men ett tiotal länder har senare följt det
svenska exemplet. Barnkonventionen
påbjuder att barn ska skyddas mot alla
former av fysiskt och psykiskt våld, men
något entydigt förbud innehåller den
inte.

BRIS (Barnens Rätt I Samhället) bil-
dades 1971 och är en ideell, partipoli-
tiskt obunden organisation som bistår
barn som far illa samt är ett komple-
ment till myndigheter och en länk mel-
lan barn, vuxna och samhälle. BRIS var
från början en organisation som skulle
företräda det misshandlade barnet mot
myndigheter och ett samhälle som inte
formellt tog avstånd från fysisk aga för-
rån anti-agalagen drevs igenom. Kär-
nan i BRIS verksamhet är Barnens
Hjälptelefon, en stödtelefon där barn
och ungdomar upp till 18 år kan ringa
när de behöver prata med en vuxen.

Enligt ”BRIS-rapporten. Samtal och
mejl 2001” inkom det under 2001 17.150
statistikförda samtal – dvs längre stöd-
jande samtal. De vanligaste problem-
områdena som barn och ungdomar
ringer om är mobbning, familjekonflik-
ter, kärleksproblem sexualitet och gra-
viditet. Av dessa samtal handlade 6,9
procent om fysisk misshandel.

Av rapporten framgår att den som
misshandlar ett barn nästan alltid är en
person som står barnet nära och som
barnet svårigen kan undvika att träffa.

85% av förövarna hör hemma inom
familjen och den vanligaste förövaren
är en far (43%). Ser man till könsfördel-
ningen hos förövarna är det 69 procent
män och 31 procent kvinnor som slår.

Källor – Mer att läsa

*Barnmisshandel ur BRIS och barns per -
spektiv. Om fysiska, psykiska och sexuella
övergrepp mot barn, BRIS Fördjup -
ningsstudie nr 3, 2002*, Peter Irgens,
Ingeborg Moqvist. I rapporten görs dels
en sammanställning av olika, delvis
opublicerade, material om barnmiss-
handelssamtal som samlats i BRIS
under framför allt 90-talet. Vidare har
en kvalitativ analys av kommentarer
som BRIS-medarbetarna skrivit efter
samtal om misshandel, bidragit till en
tydligare bild av vad de utsatta barnen
berättar. Kan beställas hos BRIS på
www.bris.se

*BRIS-rapporten. Samtal och mejl 2001
SOU 2001:18. Barn och misshandel. En
rapport om kroppslig bestraffning och
annan misshandel vid slutet av 1900-
talet.* <http://www.regeringen.se/propositioner/sou/>
*SOU 2001:72. Barnmisshandel, att före-
bygga och åtgärda. Slutbetänkande av
Kommittén mot barnmisshandel.*
<http://www.regeringen.se/propositioner/sou/>

Mer information

BRIS www.bris.se
Rädda Barnen www.rb.se
BO – Barn Ombudsmannen
www.bo.se

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Spanien 2001
Manus & regi: Achero Mañas
Foto: Juan Carlos Gómez
Klippning: Naco Ruiz Capillas
Ljud: Sergio Burmann
Musik: Eduardo Arbide

I ROLLERNA

El Bola – Juan José Ballesta
Alfredo – Pablo Galán
Alfredos pappa – Alberto Jiménez
Alfredos mamma – Nieve De Medina
El Bolas pappa – Manuel Morón
El Bolas mamma – Gloria Muñoz

TEKNISKA UPPGIFTER

Speltid: 88 minuter
Format: Scope
Ljud: Dolby SR
Censur: Från 11 år
Svensk premiär: 2003-01-10

DISTRIBUTION

Svenska Filminstitutet, Box 27 126, 102 52
Stockholm Tel. 08-665 11 00, fax 08-661 18
20 www.sfi.se

zoom